

Redna cena: --
Za 12 mesecev: 120
Za 6 mesecev: 60
Za 3 mesecev: 30
Za 1 mesec: 10
Za 1 teden: 3
Za 1 dan: 1
Za 1 uro: 0,50
Za 15 minut: 0,25
Za 5 minut: 0,10
Za 1 minuto: 0,05
Za 1 sekundo: 0,01
Za 1 milisekundo: 0,001
Za 1 mikrosekundo: 0,0001
Za 1 nanosekundo: 0,00001
Za 1 pikosekundo: 0,000001
Za 1 femtosekundo: 0,0000001
Za 1 attosekundo: 0,00000001
Za 1 zeptosekundo: 0,000000001
Za 1 yoctosekundo: 0,0000000001

STRAŽA

Inserati ali oznanila se računajo po 40 v. od šredne petitve: pri večkratnih oznanilih velja popust.
„Straža“ izhaja v ponedeljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
Družbena ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti vsak dan od 11.—13. ure popoldne.

Slovesen sprejem

temeljskih o tankov prvih jugoslovanskih mučenikov

V slavo Zrinjskega in Frankopana, kojih želeti ostanki se prepeljejo v nedeljo, dne 27. t. m. uri popoldne iz Dunajskega Novega Mesta skozi Maribor v Zagreb, priredimo tema dvema jugoslovanskima mučnikoma mariborski in obmejni Slovenci slavnostni pozdrav s sledečim sporedom:

I. Ob prihodu vlada v Maribor v nedeljo, dne 27. aprila, ob 5. uri popoldne: 1. Pozdravna salva. 2. Sprejem na glavnem kolodvoru. a) Korač „U boj“ iz opere „Zrinjski“ (svira vojaška godba); b) Žalostinka (izvaja moški zbor pod vodstvom glavnega svetnika Oskara Deva); c) Frankopanova vojaška godba; d) slavnostni govor gg. poveljnika dr. Verstovskega in generala Maistra; e) poklonitev vencev raznih korporacij in društev; f) vojaške molitve (opravlja prevzvišen g. knez dr. Mihael Napotnik z veliko svečanostno asistenco); g) častni strelni pozdrav častnih oddelkov vojske, 26. srbskega in mariborskega pešpolka; h) Slovenska himna „Lepa naša domovina“ in Srbska himna (izvaja vojaška godba).

II. Ob odhodu vlaka iz Maribora v ponedeljek, dne 28. aprila, ob 8. zjutraj. 1. Poslovilni govor (govor. dr. Medved); 2. Častna salva častnih oddelkov vojske, 26. srbskega in mariborskega pešpolka; 3. a) Slovenska himna „Naprej.“ b) Srbska himna; c) Narodna himna „Lepa naša domovina“ (izvaja vojaška godba); 4. Poslovilni pozdrav topov.

Obmejni Slovenci in Slovenke! Narodni ponos ljubezen do bratov Hrvatov nas kliče da izkažemo čast prvoborcema za skupno jugoslovansko narodno osvobodjenje, ki sta padla kot žrtvi najednejših tiralcov slovanstva. Pridite vsi iz Maribora in iz bližnje okolice na mariborski glavni kolodvor, iz bližnje okolice na bližnje postaje, mimo katerih pelje Zrinjsko-Frankopanski vlak. Razobesite povsod zastave, pridite kolikor mogoče v narodnih nošah in z narodnimi znaki. Narodna društva naj se udeležijo vesnosti z zastavami. Prihod vlaka na posamezne postaje izven Maribora naj se po naznačenem prihodu v Maribor, oziroma odhodu iz Maribora, pramočno preračuna.

O Zrinjskem in Frankopanu predava v nedeljo, dne 27. aprila, ob 10. uri popoldne, v veliki dvorani Narodnega doma g. prof. Matija Pirc.
Slavnostni odbor.

Nemec o nemški kulturi in pruskem „šna du“.

Ta članek, čeravno prav „nedolžen“, nam je zaplenila bivša nemška cenzura. Sedaj v svobodni državi ga priobčujemo, da spoznajo naši čitatelji, kako so zatirali Nemci naš tisk. Boj za svojo svobodo smo srečno izvajali, nikdar več nam ne bo Nemec gospodar. — Uredništvo.

Nemec dr. Pavel Rohrbach je veliko potoval in veliko pisal. Pozna svoje rojake, pa tudi z drugimi narodi se je temeljito seznanil. Politično je navdušen vsenemec, zvest pristaš Naumannov, zato kaže v svojih spisih veliko sovraštvo do Slovanov, hoče pa biti prijatelj Francozov. Ker je mož jako izobražen, zato je vrlo zanimiva njegova sodba o nemški kulturi in o prusko-nemškem „šna du“.

V knjigi „Der deutsche Gedanke in der Welt“ išče naslednje: „Po svetu daleč razširjene nenaklonjenosti proti Nemčiji je krivo deloma tudi resnično pomanjkanje sedanje nemške kulture... Če govorimo z omikanimi inostranci o sebi, nam vedno predbacivajo naš kulturi sovražni militarizem in pomanjkanje svobode v političnem življenju Nemčije. Slišati moramo n. pr.: Da, za časa Kanta, Goetheja, Schillerja, Beethovena ste bili Nemci drugačni ljudje kot ste zdaj! Takrat ste bili v resnici kulturni narod! Zdaj ste pa nasilneži (Gewaltmenschen). Moč vam je več kot pravica (pač res!). Vse svoje zaupanje stavite na kanone! Vi ste postali nevarni drugim narodom! (Stran 191.)

Ako mi sebe brez predsodka in odkritosrčno preiščujemo, moramo priznati, da je v teh besedah nekaj resnice. V resnici smo dandanes manj kulturni kot za časa naših klasikov in v neposredno jim sledeči dobi.“ (Stran 192.)

Zanimive so besede tega Nemca. Med tem, ko njegovi rojaki nemško kulturo do neba povzdigujejo ter jo brutalno vsiljujejo drugim narodom, je sodba tega izobraženega moža jako trezna. V resnici nemška kultura je globoko padla. Sedanja nemška literatura govori večinoma o vojni, o krvi in sovraštvu. Romani za odrasle, povesti za mladino, učene razprave: vse ima na sebi sled krvi. Take reči človeka ne požahnujejo, pač pa mu vžigajo brezsrčnost in podivjanost.

Dalje piše Rohrbach: „V nobeni deželi in pri nobenem narodu na zemlji ne poznam družbe, ki se

imenuje olikana in ki bi bila n. pri pri zabavi v gostilni, da bi se tako neolikano in v tako kričečem tonu obnašala kot pri nas. Tulec, ki pride v Nemčijo, le prelahko dobi utis, da se nahaja med samimi kričači, kjer se vsak trudi, da bi svojo okolico kolikor možno z močnim glasom na-se opozoril. (stran 196).

To tudi mi okušamo. Iz mest prihajajo nemške družine na deželo. Kako kričijo in se derejo! Kako se predrzno obnašajo, kakor da bi bilo vse njihovo in le za njih moralo biti! Tudi nemški turisti se nič kaj boljše ne obnašajo. Njihov znak sta krik in napuh! Kaka razlika med njimi in drugimi, kadar so pohajali na naše lepe planine!

Poslušajmo še, kaj pravi Rohrbach o znanem nemškem „šnaidu“ (Schneidigkeit): „Tako imenovani prusko-nemški šnajd se je razvil iz tesne poprejšnje Prusije, katera se je vsled svoje prezne vojaške in moralne zmoglosti iz ubožstva in neznanosti postavila Nemčiji na čelo. In pozneje, čimbolj je naraščalo blagostanje, čimbolj je naraščal tudi ta šnajd, in sedaj je že na tem, da postane zelo nevarna narodna napaka... Za tem nemškim šnajdom se dostikrat ne skriva nič drugega kot prazna oholost in nevedna ravnodušnost nasproti idealnim zapovedim narodne misli“ (stran 198).

Če bi kak Francoz ali Anglež na podoben način obsodil prusaštvo, bi se reklo, da silno pretirava. Ker pa pristaš Naumannov, ki svoje rojake pona, kaj takega trdi, mora to že biti resnica. In mi tudi čutimo, da je resnica. S to prusko oholostjo so ckuženi naši vsenemci. Zato v Avstriji ni miru, ker ti ljudje mislijo, da so narod gospodov, mi pa narod tlačanov.

Toda po svetovni vojni to ne bode več veljalo. Vsi enako trpimo in mi južni Slovani še veliko več, kot Nemci, zato hočemo imeti tudi vsi enake pravice. In poslušaj ti, vlada na Dunaju, poslušaj ti, c. kr. namestnik v Gradcu, za te pravice v samostojni Jugoslaviji se bo naš narod boril z vsemi dopustljivimi sredstvi tako dolgo, da jih bo čisto gotovo izvojeval. Rajše smrt kakor nadaljno hlapčevstvo in suženjstvo!

Francija časti padle pisatelje.

(Izviren dopis iz Pariza.)

Dne 9. aprila je bila v stolnici Notre Dame slovesna zadušnica za padle pisatelje. Veličastna cerkev je bila vsa v črno zavita in okrašena s francoskimi trobojnicami. Absolucijo je dal kardinal Amette sam. Sv. opravilo je prisostvoval predsednik republike Poincaré, vojni in pomorski minister, guverner

LISTEK.

Lalek.

Pred vrati sosedove hiše stoji Klop, nekdanji be-pobarvana, zdaj pa že izrabljena. Imenoval bi jo klop siromakov, kajti nikogar drugega nisem videl tam sedeti. Proti poldnevu, kakor da jih je icalo opoldansko zvonjenje, prihajajo od vseh ani.

Ravno sem prišel domo v in pri vratih me je al Julček, prvenec premožnega kmeta, mladenič rega srca, a skvarjene postave. Je izredno majn, ima skrivljeno hrbtenico in glavo-vodenko. Pa gove modre oči so včasih izredno lepe. Tedaj pa zelo srepo gledal.

„Kaj bo, Julček? Si dolgo čakal? Si jezen?“

„Ne dolgo. To pa to bi vas prosil.“

Dopovedoval mi je, kaj da je želel. Rad sem

ustregel, posebno še zato, da bi mu napravil ve-

je.

„Zdaj pa grem“, se je kar poslavljaj.

„Kam pa tako hitro, Julček?“

„A veste“, je zaškrta z zobmi, „danes bi klel, mo klel! Glejte jih, glejte!“

S tresočim prstom je pokazal na Klop siroma-

Julček je gledal, kakor zblaznel. Stisnil je pe-sti, strmel v siromake in zamolklo govoril, kakor da je sam:

„Tudi jaz bi pravzaprav moral biti tam, sredi med njimi, ne berač, pač pa siromak. Ali smo mi še ljudje?“

Ustnice so se mu tresle kakor mrzličnemu, ko je k meni obrnjen ponovil:

„Ali smo mi ljudje?“

Položil sem mu roko na ramo kakor otroku in rekel:

„Julček, povedal sem ti že svoje mnenje. Bog jih ne zaničuje. Tudi tebe ne! Bog ne gleda v ob-

raz, kakor človek, ampak v srce.“

„Pa nas ljudje zaničujejo, vsi, kar vsi! Glejte, danes sem srečal brata na cesti, peljal je z vozom,

pa sem ga pozdravil. On pa mi je odzdravil: doma bi ostal!“

„Danes vidiš, Julček, samo črno! To ti škodu-

je. Rečem ti, pomiri se!“

Takoj se je udal v svoj mehkoti. Naslonil se je na podboje in gledal v tla; bil je ukročen.

V tem so dobili siromaki na klopi podarjeno kosilce. Poželjivo in z nečloveškimi glasovi so ga sprejeli in lakotno požirali. Julček pa se je zopet le razburil:

„Ali ste jih slišali? Ali so to človeški glasovi? Dobro, da samih sebe ne slišijo! Tudi jaz bi najra-

je bil gluhi in nem in slep, sploh, najraje bi bil — mrtev!“

Zajokal je prav otroško. Spravil sem ga v so-

bo in ga tudi pripravil k boljši volji, ker sem mu po-

nudil tobaka. Stal je pri vratih in me gledal. A ko sem se ozrl vanj, je izpregovoril:

„Danes bi rad šel kam, na visoko goro, pa bi vse ljudi vprašal, če smo mi ljudje. Človek vendar more roditi le človeka!“

Govoril je sicer bolj mirno, a je še vrelo moč-no v njem.

„Ni ti treba iti na visoko goro, Julček, sam si si že odgovoril. Pa kaj, da se danes tako držiš te misli?“

„Bral sem, da so ljudje marsikdaj, ne vsako-krat, pač pa res marsikdaj sami krivi. Če so roditelji zastrupljeni, je tudi rod zastrupljen, tako sem bral. Pa sem pomislil o sebi. In — in — če bi ve-del, proklel bi svoje starše!“

Postal je popolnoma besen. Takega še nisem nikdar videl.

„Tista knjiga, Julček, tebi škoduje, prinesi jo meni. Ti pa se pomiri. Nerazumljiva je božja pre-vidnost!“

Če je slišal kaj o Bogu, ga je takoj bolj pomi-rilo.

„Saj jih ne proklinjam“, si je otrl solzo, „saj čisto me niso vrgli od sebe. A prepričan sem pa: žganje in pijančevanje zastruplja ljudi. Jaz jim te-ga ne morem reči, ker se mi smeje, a kdo bi jim po-vedal? Kdo? Veste, zdaj pijejo žganje za zajterk, se krepčajo z njim celi dan in ga imajo za večerjo. Do-bijo ga tudi otroci, nekaj krepčila vendar morajo do-biti, tako pravijo. Tudi jaz sem ga pil, ker sem ve-roval vanj. Zdaj sem bral in vem, da je strup. Hva-

pariški, rumunska kraljica in mnogo najodličnejše - ga francoskega literarnega in učenjanskega občinstva. Po sv. opravi je imel abe Wellerle vznesen govor, ki je napravil globok vtisek. Na podlagi nekkih Pavlovih besed: „Mrtvi še govori“, je lepo razvijal, da pisatelj izvršuje prav duhovsko službo, bodisi da poučuje ali kratkočasni. Njegovo delovanje ima moč vpliv na usodo naroda. Nato je proslavljajal junaško smrt tistih pisateljev, ki so padli za Francijo in končno v markantnih potezah začrtal vzvišeno nalogo, ki čaka pisatelje po tako drago kupljeni zmagi. Njih delovanje se mora osredotočiti na to: da se zopet uveljavi javna morala, da se dvigne število porođov, da se razvije odločen boj proti alkoholizmu, da se neguje patriotizem dejanja.

Končno je še spregovoril kardinal Amette ter izrekel zahvalo društvu pisateljev, ki je priredilo to svečano.

Po cerkvenem opravi se je odlično občinstvo zbralo v veliki slavnostni dvorani staroslavne Sorbonne, kjer sta govorila predsednik društva pisateljev (Societe des Gens de lettres) Georges Lecomte in v imenu francoske akademije Louis Barthou, ki je zlasti povdarjal, da se Francija mora za bodočnost zavarovati proti sličnim napadom in da napačno prizanesljivost ne sme pustiti Nemčije brez kazni za njena zločinstva. Svečanost je zaključil govor predsednika republike, ki je istotako krepko povdarjal, da naj francoski pisatelji dan za dnem razkrivajo drugim narodom obliče večno mlade Francije, naj pospešujejo lepoto in bogastvo francoskega jezika, a naj bodo zlasti čuvaji dvigajoče se morale in intelektualne prednosti, ki jo naj zavzema Francija med svetom, tako bodo francoski pisatelji ostali vredni zadobljene zmage, ostali vredni Francije.

Naj bi si pač tudi slovenski pisatelji vzeli te točke v svoj program in ga vedno imeli na svoji pisalni mizi, da bodo vredni svečeniki težko izkušene mlade Jugoslavije.

Na daljnem severu.

Rezervni poročnik g. Alfonz Lorger iz Ljubnega v Savinjski dolini je kot ruski ujetnik vstopil prostovoljno v srbsko armado, da se bojuje ob rami naših bratov za svobodo Jugoslovancov. Usoda ga je zanesla na skrajni sever, odkoder pošilja svojim domačim jako zanimiva poročila. Da seznanimo naše čitatelje nekoliko s tamkajšnjimi razmerami, pričujemo tukaj nekatere odlomke iz njegovih pisem.

8. grudnia 1918.

Tukaj se imamo prav dobro, čeravno smo na skrajnem severu. Zdrav sem, denarja dosti in hrana izvrstna, ampak že samo čakamo, kdaj se nas bode odpoklicalo. Prirejamo skupno z Angleži zabavne večere, na katerih je vedno prav veselo. Angležem se jako dopadejo naše pesmi, tako da kar z rokami taktirajo po zraku. Mraza nimamo bogve kako hudega za te kraje. Prirejamo dirke na saneh z severnimi jeleni. Dan se nam je popolnoma skrčil. Samo od 11. do 1. ure je toliko svetlo, da človek lahko čita, drugače smo pa vedno v mraku in temi. Noči navadno niso preveč temne, ker je navadno ali lunin svet ali pa severno sijanje. Upam, da se bomo videli, če ne prej, pa spomladi 1919. leta. — Moj naslov je: Al-

la Bogu, da vem, da je strup! Zdaj ga bom, po kozarcih ga bom!

S povzdignjenim glasom, kakor pridigar, je govoril. Zadnje besede pa je izrekel hitro, strastno, bolj iz trmoglavosti kakor premišljeno.

„Julček, če boš tak, te ne pogledam več, tudi meni ne smeš in tobaka ne dobiš!“

Pa je postal žalosten. Pogledal me je tako proseče, da sem videl vso njegovo mehko dušo.

„Ne zamerite mi, sem res čuden danes, menda bolan.“

Bil je potrft, a sem ga potolažil. Obljubil sem mu, da bom jaz ljudem povedal. Z blaženim nasmehom se mi je zahvalil in se poslovil.

Gledal sem za njim, ko je šel mimo klopi siromakov. Vsi trije so zalalali proti njemu in jed se jim je usula iz ust po bradi. Pokimal jim je z glavo v pozdrav, se obrnil v kraj in z roko pokrtil oči. S sklonjeno glavo in omahujočih korakov je izginil za ogrom.

Pred kratkim pa je Julček zbolel, ne vem, kaj ga je tako zdelalo. Obiskal sem ga. Vprašal me je, če sem že rekel in znova sem mu moral obljubiti.

„Tudi vi nočete ali ne upate“, me je žalostno, nezaupljivo pogledal.

„Tu moja roka, Julček, bom!“

Njegovo lice, ki je bilo blede kot blazinina prevlaka, le modre oči so tlele v tej beloti, je zdaj zagorelo v rdečici. Vspel se je in gledal skozi okno v nebo, njegovo srce pa je s slabotnim glasom naročalo:

„To-le jim recite, tako-le: Roditelji, ljubite svoj rod, predno ga pokličete v življenje! Mati, hiša zlata, ne zastrupljaj še nerojenega četeta! O vsi, vsi, ne pokončavajte cvetov božjih na zemlji, teh nedolžnih bitij!“

Omahnil je na blazino in v beli peni, ki jo je izkašljaj, je bila rdeča pega. Svetoval sem mu, naj bo miren, ker le tedaj se mu bo zboljšalo.

Pa se mu ni zboljšalo.

Pred nekaj dnevi smo ga pokopali. Sedaj pa glasno povem vsem:

„Ljudje božji, poslušajte glas umirajočega!“

phonse Lorger, Res.-Lt. de l'armee Serbe, Colonel Elliot Syren-The North Russia, Expeditionary Force-London.

15. grudnia 1918.

... Slišali smo mnogo veselih in zanimivih novic iz naše domovine. Dobili smo slučajno nekaj števil „Českoslovaške samostatnosti“, ki izhaja v Parizu, od oktobra in početka novembra, ki opisujejo dogodke na Češkem in v naši Jugoslaviji zadnje dni oktobra. Skoda, da nas ni bilo tam! To bi nam bilo prijetno zadoščenje, ki smo vstopili v srbski dobroljski kor v trenutku, ko je vprašanje naše zmagice in osvobođenja bilo jako kočljivo. Nismo koledali, ampak vstopili smo odločeni, da se borimo za naše osvobođenje in ujedinjenje do končne zmage in da žrtvujemo eventualno vse, kar nam je drago in nas veže na svetu, za našo narodno osvobođenje. Teško nam je čakati tukaj v teh dolgočasnih, polarnih, ruskih tundrah, zaviti v sneg in led, in živeti v tej trimesečni noči, ko vidimo, da so se že uresničile naše želje. Opremo smo dobili, kakor raziskovalci polarov, tako da nam mraz sploh ne more do živoga. Hrano imamo tudi jako obilno in dobro, vse od Angležev, s katerimi smo že pol leta skupaj. Sem čil in zdrav in upam, da ste tudi doma vsi zdravi. Vozimo se na ližah, na sankah in s severnimi jeleni. Dosedaj smo imeli že velikokrat naravnost očarujoče severno sijanje. Tukaj so še Slovenci: poročniki dr. Tomo Tolazzi, dr. Alojzij Trstenjak, jaz in J. Gregorič; podporočniki Ernest Gorišek, Slajmer in Kolar; narednik Rot, korporal Nikola Kovačič in red. Zgaga.

10. prosinca 1919.

Mislil sem, da bomo že kmalu odšli, a se še do sedaj ne ve nič gotovega. Sicer nam ni hudo tukaj, ampak imamo vsega zadosti, vendar si pa že vsak želi prav nestrpno priti kmalu po končani svetovni vojni domov, kjer je sedaj že vse na novo preurejeno, tako, da je vsak radoveden in bi že zopet videl rad domače kraje v novih razmerah. Smo sicer na 71 stopinji severne širine, a imamo slučajno letos jako milo zimo. Do sedaj smo imeli samo nekolikokrat že do 25 stopinj mraza. Navadno je okoli 10 do 15 stopinj. Sedaj imamo že tri dni celo 0 stopinj. Razven tega imamo velikokrat očarujoče lepo severno sijanje v vseh mogočih barvah in se vozimo na sankah s severnimi jeleni.

Podpisujte drž. posojilo!

Delavci kršč. prepričanja, kam se zatekajte?!

Vse se danes združuje in išče skupnosti tam, kjer ve, da jo tudi dobi. Za nas delavce obstoji ena edina organizacija in ta je Jugoslovanska Strokovna Zveza v Ljubljani. Ona se poteguje za naše pravice, nam stoji vedno na strani, nas podpira v slučaju potrebe, kakor v boleznih, brezposelnosti, o preseljevanju, v slučaju smrti itd. Nudi nam tudi pravno varstvo. Jugoslovanska Strokovna Zveza nas brani pred nasilstvi, ki jih hočejo napraviti nam izvajati pristaši nam načelno nasprotno organizacije. Ker se pa mora danes organizirati vsak delavec — kajti le v skupnosti, le v organizaciji je moč, zato je zadnji čas, da se pridružimo vsi, kar nas je krščansko mislečih delavcev, k armadi Jugoslovanske Strokovne Zveze. Njeno dosedanje delo in njen delokrog nam jamči, da dobimo pri njej to, kar danes rabi vsak delavec. Poleg že gori omenjenih dobrot dobimo pa še glasilo slovenskega delavstva „Naša Moč“ kot organizacijsko glasilo popolnoma zastoj.

Obrnite se takoj na osrednje vodstvo, in ono vam dostavi pravila in pojasnila. Povsod, kjer se delavstvo nahaja, mora biti tudi skupina Jugoslovanske Strokovne Zveze. Ako je kdo proti svojemu prepričanju član krščanstvu nasprotno organizacije, jo naj z mirno vestjo zapusti, ker tamkaj proti svoji volji podpira ne strokovne organizacije, ampak politično stremljenje nasprotnih strank.

Za prijave in vprašanja se obrnite na: Jugoslovansko Strokovno Zvezo v Ljubljani: Jugoslovanska tiskarna.

Klic po pomoči.

Odkar je postala bivša Koroška pozorišče bojev, je vse politično delovanje SKSZ za Koroško ponehalo. Ravno sedaj, ko so naši ljudje najbolj potrebni vzgoje in pouka, ravno sedaj, ko se tudi mogoče za desetletja naprej polaga temelj političnemu in obračevalnemu delu po bivši Koroški, ravno sedaj narod nima političnega vodstva. Prej, ko je šlo za narodno-obrambno delo, Koroška ni poznala strank, vsak zavežen Slovenec tega ali onega svetovnega naziranja je delal samo za ohranitev naroda. Zato tistih malenkostnih prepričkov, tistih „bratskih objemov“ na shodih nismo poznali, a sedaj, ko ta boj odpade, se bo prej enotna vrsta razkrušila in ljudje se bodo navezali in naslonili na že drugod obstoječe stranke, če cincanje vlade ne porodi pri nas nemške iredente. In ta, ki ve, da je koroško ljudstvo, ki se

je vzgajalo brez šol, politično nezrelo in premalo odločno, ta se bo potrudil, da se med takim narodom ugnezdi in ga čim prej spravi pod okrilje svoje politične stranke. Če drugod to ni res, bo ta rek obveljal pri nas, ki pravi: Kdor prej pride, prej majo. Naše politično vodstvo ima v tem oziru premalo erte oči. In kar je najhujše, Koroška je trenutno brez voditeljev, zato ker je bilo osrednje vodstvo Celovcu. Zato je klic, ki se je izvil že iz marsikaterih prs: Pomoč! Pomoč od drugod! tudi popolnoma na mestu. In če poleg tega še opazujemo, kako vladajo pod vplivom JDS nastavlja v obmejnih krajih le samo ljudi liberalnega mišljenja, potem je ta klic še bolj razumljiv. Na drugi strani je JSKS že zdavnaj z visokim poletom začela organizirati delavstvo in najzadnejšem času tudi malega kmeta. Ali osrednje vodstvo res misli ugrabiti za se samo plevel in samotirobe?

Naj velja ta poziv vsem onim, ki so na vseh tih mestih, da se bodo pobirali tako kot se druge stranke, da si ustvarijo med narodom, ki je naš, tla za delovanje v znamenju križa. Sicer je naše naziranje optimistično, saj imamo Kristusov pečat in podpis na svojem programu: in peklenška vrata je ne bodo premagala, ali lenariti vsled tega bi bil grah, zato ker je med tem na stotine neumrjelih duš padlo v roke zmoti in zapetjevanju. Če je organiziranje iz Ljubljane pretežavno, mogoče bo lažje Maribora, dokler se razmere na Koroškem ne bodo žito tako daleč, da bomo imeli svoje vodstvo. Ampak zadnja ura je in pomoči smo našemu narodu dolžni!

Nemci snubijo Italijane

Nemcem gre slaba. V vojni so bili strašno peni. Zgubili so upanje na svetovno gospodstvo, hče jih ne mara. Zaprti so od celega sveta. Trpi veliko pomanjkanje. Glad strašno gospodari, posebej v velikih nemških mestih in tovarniških krajih. Nemčija in Nemška Avstrija bosta plačevali ogromne vojne odškodnine in vojne stroške. Ubogi bodo, davkoplačevalci v teh državah. Nihče se ne poteguje za Nemce. V Nemčiji in Nemški Avstriji vlada strah nered. Boljševiki, špartakoveci in socijalni demokrati so vladarji. Neredi, pretepi, pobijanje in požiganje je na dnevnem redu. Vse to vedo naši Nemci in nemčurji, zato pa ne marajo tje. Nemci sedaj kličejo na pomoč Lahe in jih prosijo, naj se zavzamejo za nje na mirovni konferenci in naj jim preskrbijo kaj jugoslovanske zemlje in kruha. Čudno! Poprej sta se Nemec in Lah gledala kakor pes in mačka, zdaj sta se iz strupenega sovraštva do Slovanov začeli snubiti. Ali bo prišlo do zakona, ne vemo. Mogoče bosta živela nekaj časa samo v divjem zakonu, vsak načen pa bo to zelo slab zakon.

Politične vesti

Anarhija na Ogrskem. Iz Dunaja poročajo. Potniki, ki so došli iz Budimpešte na Dunaj, pripovedujejo, da so razmere v Budimpešti naravnost obupne. V Budimpešti vlada popolna anarhija. Razbojniki ogrožajo neprestano življenje in imetje meščanov. Pri rekvizicijah, odrejenih od vlade, so ukradli zlata in drugih dragocenosti v vrednosti preko ene milijarde kron. Na Madžarskem se pričakujejo veliki dogodki. Delavski bataljon se je uprl proti vladni Bela Kun je pobegnil iz Budimpešte.

Napadalec Clemenceau-a pomiloščen. V nedeljo, dne 6. aprila, so socijalni demokrati v Parizu priredili veliko demonstracijo. Ta demonstracija ni ostala brez uspehov. „Stari tiger“ Clemenceau je sam predložil predsedniku republike, naj njegovemu napadalcu Cotinu spremeni smrtno kazen v 10letno ječo. Ni dvoma, da se mu bodo ob spremembi vladnega režima odprla vrata ječe in bo puščen na svobodo.

Iz parlamenta. Češki državni poslanec Breznovsky v državni zbornici ni pogosto govoril, pa se je odlikoval z umestnimi medklici, s katerimi je pital in pogosto v zadrego spravljaj ošabne nemške govornike. Nekoč je govoril tudi nemški štajerski poslanec in v svojem govoru, prenapolnjenem s splicami, je večkrat ponavljal: „Steiermark ist Kopf am österreichischen Adler“ (Štajerska delo je glava na avstrijskem orlu). Poslanec Breznovsky je nato vzkliknil: „Morda hočete reči „Kropi?““ tem je naciakal na severnoštajerske krofaste Nemce in splošna vesela razburjenost je ohladila ošabne govornike.

Italijani zapustijo mirovno konferenco? Po pričilih iz Pariza, ki pa še niso potrjena, nam kaže italijanska delegacija zapustiti mirovno konferenco v Parizu in se vrniti v Italijo.

Nemce povsod izganjajo. V francosko pristne Marsailles je priplula angleška ladja Normandi je imela na krovu 1800 Nemcev, katere je tajska vlada kot neljube pritepenice izgnala iz Francije. Nov dokaz, da obolega Nemca nikjer ne rajejo in ga črtijo še celo Kitajci.

Krivi svetovne vojne pred sodiščem. Po izidu pariških listov bo sodišče, pred katerim bodo morali zagovarjati glavni krivci svetovne vojne kot bivši nemški cesar Viljem, Hindenburg, Ludendorff, Tirpitz, nemški prestolonaslednik in drugi vodje Nemčije v svetovni vojni, ses

zveza narodov. To sodi še bo pooblaščen razglašiti nad krivci tudi obsodbo.

Tedenske novice.

Občni zbor Slovenske krščansko-socialne zveze se vrši dne 30. aprila ob 2. uri popoldne v dvorani katoliškega delavskega društva v Mariboru, Flosarjeva ulica. Vabimo vse naše rodoljube, ki se zanimajo za našo izobraževalno in mladinsko organizacijo, da se gotovo udeležijo tega zborovanja.

II. izkaz darov za Jugoslovansko akademiko menzo v Zagrebu: Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. je nabral šestdesetletni Tišlič Fr. 272 K. Darovali pa so: Posojnica 100 K, dr. Milan Gorišek 40 K, dr. Jos. Kronvogel 20 K, č. g. Josip Janžekovič 20 K, dr. Josip Lužar 20 K, Franc Štupica 20 K, Ivan Kopic 10 K, Ivan Vodiak 10 K, N. Jagodič 10 K, č. g. M. Kozar 10 K, Josip Gorjup 5 K, Franc Kranjc 5 K, Franc Breznik 2 K. Bodi vsem velikodušnim darovalcem in podpornikom jugoslovanskih akademikov izrečena najsrčnejša zahvala!

Izpremembe v osebju. Začasne deželne vlade ne koncipiste na dosedanjih službenih mestih so imenovani sledeči konceptni praktikanti: Dr. Franc Bratina v Mariboru, Ivan Forčesin v Ptuj, dr. Fr. Hrašovec v Celju, Anton Kosi v Ptuj, Fr. pl. Levičnik v Brežicah, dr. Dionizij Maraf v Mariboru, Pero Popovič v Brežicah, dr. Mirko Potočnik v Mariboru, Franc Radošek v Slovenjgradcu, Ivan Šubic v Celju, dr. Ivan Vidmar v Celju, Mibael Zavadlal v Ljutomeru in dr. Ivan Zobec v Slovenjgradcu.

Razpis učiteljskih služb. Na šestrazrednici v Čadramu je razpisano eno učno mesto začasno, istotako na trirazrednici pri Sv. Jerneju stalno ali začasno, na trirazrednici na Prihovi stalno ali začasno, na trirazrednici v Špitaliču stalno ali začasno, na dvorazrednici na Stranicah stalno ali začasno, na enorazrednici na Skomrah mesto šolskega vodje, na enorazrednici na Resniku mesto šolskega vodje, na petrazredni deški šoli v Konjicah začasno učiteljsko mesto ter končno mesto stalnega okrajnega pomožnega učitelja s sedežem v Konjicah.

Gospodinski tečaji po deželi. Na Kranjskem se je priredno pred vojno že več gospodinskih tečajev s prav dobrim uspehom. Za naprej se inajo ti tečaji prirediti po vsi Sloveniji. Ker je treba za te tečaje v prvi vrsti usposobljenih gospodinskih učiteljev, se pozivljajo vse one učiteljice ljudskih in strokovnih šol v Sloveniji, ki so izveštane za pouk v gospodinjstvu, da se čimprej prijavijo pri oddelku za kmetijstvo deželne vlade za Slovenijo v Ljubljani.

Begunke-vdove, ki k svojim prošnjam za pokojnino in vzgojevalnino po padlih ali pogrešanih možih in očetih ne morejo priložiti zahtevanih rojstnih, krstnih in poročnih listin, lahko vseeno že sedaj prosijo. Oglasijo naj se pri svojem okraj. glavarstvu, ali pri predstojništvu begunskega tabornišča v Strnišču, pri Ptuj ali pri Posredovalnih uradih za begunce v Ljubljani in Novem mestu ali pri Čevljarski zadugi v Mirnem, sedaj v Vrbovcu pri Mozirju. Tam bodo izpolnile in podpisale poseben formular in v kratkem jim bodo nato priznane njihove pokojnine in vzgojevalnine za otroke.

Srbska siročad. Nadporočnik Stuhac Franjo je nabral na bratovi gostiji v Borecih za srbsko decu 112 60 K. Večje zneske sta prispevala on sam in na rodbina dr. Lebar jeva: ostalo so darovali gostje. Vsem darovalcem iskrena hvala!

Koliko kron je bilo žigosanih? Na podlagi državnih poročil je bilo v naši državi poleg dinarov žigosanih okrog 6 milijard papirnatega denarja in sicer: v Srbiji 600 milijonov, v Bosni in Hercegovini 560 milijonov, v Hrvaški in Slavoniji 1500 milijonov, v Sloveniji (izvzemši zasedeno ozemlje) 500 milijonov, v Vojvodini 2500 milijonov in v Dalmaciji 200 milijonov. Poleg tega je bilo žigosanih okrog 60 milijonov bulgarskih levov in 15 milijonov črnogorskih perperov; skupno torej okrog 6 milijard papirnatega denarja.

Prehrana otrok v Nemški Avstriji. Nemškoavstrijska vlada je od ameriške komisije prejela vest, da se je Hooverju posrečilo izposlovati boljše prehrano otrok v Nemški Avstriji.

Nemška zavrtnost. Iz Velikovec poročajo, da je župnik v St. Rupertu, č. g. Treiber po pričah obgnal, da se mlajši nemški vojaki oblačijo večkrat v žensko obleko in se na ta način približujejo našim postojankam, da morejo brez nevarnosti iz bližine streljati na naše vojake. Tudi se približujejo v ženske preoblečeni zato, da poslušajo, kaj se naši vojaki menijo in kako razpolo-

jenje je med njimi. Iz tega poročila je pač razvidno, kako zavrtno ravnaajo Nemci, ki se po lužujejo takih podlih sredstev, da bi nas lažje napadli.

Kraljica cerkvenega leta — Šmarnice za leto 1919, spisal M. Volčič, župnik v Breznu, izdala Cirilova tiskarna v Mariboru, so ravnokar izšle. V očni obliki razpravljajo razne Marijine praznike. Obsegajo lepe nauke za Marijine častilce. Ob koncu so pridejane mašne, spovedne in obhajilne molitve in litanije Matere božje. Cena lični knjižici s poštno vred znaša K 3 40. Naročajo se v Cirilovi tiskarni v Mariboru. Častilci Marijini, sežite kakoj po tej najnovejši knjižici.

Dopisi.

Pesnica pri Mariboru. Na Veliki petek dopoldne se je pripetila pri viničarji Leopolda Supanič v Jelenjih velika nesreča. Iz podstrešja so v sobo prinesli vrečo, v kateri se je nahajalo okrog 10 kg smodnika, namenjenega za velikonočno streljanje. V sobi je bilo devet oseb. Vreča je pa bila nekoliko raztrgana, tako da je med prenosom padal smodnik iz nje. Otroci so baje na tleh raztrešeni smodnik užgali, nakar se je vnel tudi smodnik v vreči. Naslednja je grozna eksplozija. Hišo je skoro docela razdejalo. Osem oseb je bilo hudo poškodovanih. Viničarka z dojenčkom na rokah je ostala nepoškodovana, dočim je bil dojenček grozno ranjen. Sedem ranjenih oseb so spravili v mariborsko bolnišnico, od teh je dvehletni sin viničarja, Jožef Glavič, že umrl, a vsi ostali so pa težko poškodovani. Nesrečna neprevižnost, koliko nedolžnih žrtev si že zahtevala ti med našim ljudstvom!

Sv. Lenart v Slov. gor. Shod Kmečke zveze, ki se je vršil na velikonočni ponedeljek, je bil mnogoštevilno obiskan. Poslanec dr. Hohnjec je v svojem govoru opisal notranji in zunanji političen položaj, pojasnil valutno vprašanje in obrazložil davčno vprašanje, za kar so mu bili navzoči zelo hvaležni. Govorilo je tudi več zborovalcev, med temi tudi g. Kozar, kateri je stavil na poslanca vprašanje, če je pravilno, da se tukajšnje vojaštvo porablja v strankarske namene JDS. G. poslanec je dal povoljen odgovor. Ob koncu se je ustanovil tudi župnijski odbor Slov. km. zveze, v katerem so župani vseh štirih okoljskih občin ter gospod. župnik. Na shodu sta bili sprejeti ti dve resoluciji: 1. Zborovalci SKZ zahtevajo, da naj vlada stori vse, karkoli more, da pride vsa slovenska ozemlja z vsemi slovenskimi prebivalci na Prekmurjem, Štajerskem, Koroškem, v Gorici, Trstu in Istri, kakor sploh vse jugoslovansko ozemlje pod oblast in kot last države SHS. 2. Zborovalci odločno ugovarjajo zoper krivično odmero dohodninskega davka kmečkim posestnikom ter zahtevajo, naj vlada pozove davčno uradništvo, da s kmečkim ljudstvom ravna po načelu pravičnosti brez vsakega krivičnega pritiskanja.

Ormož. Vprašamo orožnika Šafariča kako iz gleda uspeh preiskave v zadevi kake hujskarije proti državi SKZ, če orožnik pri tozadevni preiskavi javno pove, da on na izjavo ali izpovedbo zavednega Slovence ne da nič? Pred in med vojno so hujskali, tožili in pričali razni štajercijanci in nemškutarji, in dandanes pa naj imajo zopet ti ljudje besedo? Če tako misli orožnik Šafarič, potem mu povemo, da on sedaj služi v Jugoslaviji, kjer imajo besedo Slovenci, nemškutarji pa se naj za svoje nekdanje grehe pokorijo.

Galicija (Koroško). Po dolgih letih nemškega prševanja v našem Korotanu so tudi prebivalci Galicije vrgli raz sebe suženjske okove. Tukajšnja bivša šola-mučilnica, v kateri so trpeli različni nemški in nemškutarski učitelji našo mladino edino je z »blazeno« nemščino in jo vzgajali po navodilih »Schulvereina« in »Südmarke« v narodne poturice, je postala sedaj prava šola učilnica. Poprej toliko zaničevani slovenski jezik je tudi na naši šoli prišel sedaj do popolne velave. Imamo že slovenske učitelje, le žal, da nam še vedno manjka slovenskih šolskih knjig. Za šolsko knjižnico nimamo niti ene slovenske knjige. Ker od tukajšnjega krajnega šolskega sveta nimamo pričakovati v tem oziru nikake izdatne pomoči v doglednem času, se obračamo do vseh prijateljev mladine s prošnjo, da nam pošljejo nekaj knjig, ki bi jih lahko pogrešali in ki bi bile primerne za šolsko knjižnico. Dobrodošli bi nam bili tudi denarni prispevki. Vsi eventualni darovi se naj blagovolijo poslati šol. vodstvu v Krejancih, pošta Galicija.

Shodi in prireditve.

V soboto, dne 26. aprila v Mariboru v Narodnem domu točno ob pol 8. uri zvečer pri-

reditve ljudske igre s petjem in plesom v treh delih »Graničarji, ali Proščenje na sv. Elija dan«. Pri igri in med odmori igra mariborska vojaška godba. Da je tudi okoličanom omogočen obisk, se igra ponavlja v nedeljo, dne 27. aprila ob pol 8. uri zvečer.

V nedeljo, dne 27. aprila pri Mali Nedelji po rani službi božji v šoli zborovanje Kmetijske podružnice. Na razgovor pride poleg kmetijskih vprašanj tudi dohodnina, davek na vojne dobičke itd. z ozirom na kmetijsko gospodarstvo. — Obenem se vrši shod »Zveze kmetijskih podružnic v polit. okraju Ljutomerskem«. Na dnevni red pridejo ta pot upravne zadeve. — V Makolah po večernicah v narodni dvorani ustanovni shod »Kmetijske podružnice«. Govori nadrevizor Pušenjak. — Na Muti popoldne ob 2. uri v Ciril Metodovi šoli veselica z poučnim govorom, deklamacijami ter igro s petjem. Ta prireditve bo obenem nekaj zaključek delovanja ondote družbine šole, katere je vsled novih razmer prenehala, ker se je javna šola poslovenila. — V Dobrlivasi na Koroškem ob 10. uri dopoldne velik ljudski shod. Govorijo poslanca Smodej in Grafenauer ter urednik Žebot in poročnik dr. Grablovič. Sodeluje mariborska vojaška godba. — Pri Sv. Lovrenču na Drav. polju po rani službi božji shod SKZ. Govori član »Narodnega predstavništva« prof. Ivan Vesenjak. — Pri Sv. Janžu na Drav. polju popoldne po večernicah velik shod SKZ. Poroča član »Narodnega predstavništva« prof. Iv. Vesenjak o raznih važnih političnih in gospodarskih vprašanjih ter o delovanju poslancev »Jugoslov. kluba« v Beogradu. — Pri Sv. Anu v Slov. goricah po rani službi božji v šoli predavanje potovalnega učitelja g. Jurandčiča o čebelarstvu, popoldne po večernicah pa v bližnjem čebelnjaku praktično razkazovanje naprednega čebelarstva. Obenem se bo tudi ustanovila podružnica čebelarskega društva. Čebelarji, udeležite se tega shoda v obilnem številu! — Pri Sv. Bolfenku v Slov. goricah dopoldne po cerkvenem opraviilu shod SKZ. Govori član Narodnega predstavništva profesor dr. Hohnjec. — Pri Sv. Andražu v Slovenskih goricah popoldne po večernicah shod SKZ. Govori član Narod. predstavništva prof. dr. Hohnjec. — Pri Sv. Trojici v Halozan po rani sv. maši na prostem pred cerkvijo javen političen shod SKZ. Poroča posestnik Brenčič o delovanju kot bivši poslanec in o sedanjem položaju. — V Rajhenburgu popoldne po večernicah v dvorani »Slov. kat. izobraževalnega društva« igra »Tri sestre«. Prijatelji poštene zabave pridite od blizu in daleč! — V Kozjem ob 3. uri popoldne v prostorih okrajnega zastopa zaupen shod pristašev S. K. Z. v svrhu osnovanja okrajne organizacije S. K. Z. za kozjanski okraj. Govori član Narodnega predstavništva dr. Jankovič. Shoda se naj to pot udeležijo le značajni in zanesljivi pristaši SKZ pa v kolikor mogoče velikem številu. Javni shodi bodo sledili in se bodo pravočasno naznanili. — V Mariboru v Narodnem domu ob pol 8. uri popoldne ljudska igra »Graničarji ali Proščenje na sv. Elija dan«. — V Poljčanih po rani sv. maši shod SKZ. Govorijo poslanec Pišek in drugi. — Pri Sv. Tomažu ob 3. uri popoldne v šoli prireditve šaloigre v enem dejanju »Tihotapci« in burke v dveh dejanjih »Kmet Herod«. Igrri priredi Mladeniška zveza. Med odmori sodeluje domači pevski zbor. — V Celju ob 8. uri zjutraj v dvorani pri »Belem volu« velik shod SKZ za celjsko okolico. Govori dr. Ogrizek. — Popoldne po večernicah na istem prostoru političen shod krščansko mislečega ženstva iz Celja in okolice. — V Rušah ob 3. uri popoldne v šoli občni zbor ruskega pevskega društva. — V Framu popoldne po večernicah v »Aninem dvoru« dr. Krekova igra »Tri sestre«, katero priredi Kat. slovensko izobraževalno društvo.

V sredo, dne 30. aprila v Mariboru v dvorani Katol. delavskega društva (Flosarjeva ul. št. 4) ob 2. uri popoldne občni zbor Slov. kršč. social. zveze. Udeležite se občnega zbora v obilnem številu!

V nedeljo, dne 4. maja v Vuzenici in sicer pri Devici Mariji na Kamnu ob 11. uri dopoldne na prostem velik ljudski shod. Nastopi več govornikov iz Maribora in drugod. Vsi na shod! — Na Vranskem po ranem opraviilu velik shod SKZ. Govori državni poslanec dr. Hohnjec. — V Račah ob 2. uri popoldne v združnem prostoru redni občni zbor Kmetijske zadruge z navadnim dnevnim redom. — V Slivnici pri Mariboru ob 8. uri dopoldne v posojilniških prostorih

redni občni zbor hranilnice in posojilnice z običajnim dnevnim redom. — Pri Sv. Pavlu pri Preboldu popoldne po večernicah v društvenem domu gledališka predstava izobraževalnega društva. Spored: »Junška deklica«, žaloigra s petjem; in »Prepirljiva sosed« ali »Boljša kratka sprava ko dolga pravda«, burka. — Pri Sv. Križu pri Ljutomeru po rani službi božji v Slomšekovi dvorani shod SKZ. Govori Vlad. Pušenjak iz Maribora, detan Ozmeč, Dragotin Novak in Jakob Rajh iz Ljutomera. Pridite vsi polnoštevilno na ta važen shod! — V Št. Ilju pri Velenju popoldne pri večernicah Vodnikova slavnost z govori, petjem in srečolovom.

V nedeljo, dne 11. maja pri Sv. Andražu v Slov. goricah po večernicah v šoli veselica »Slov. izobraž. društva«. Na vsporedu so tri igre (Dr. Krek: »Tri sestre«, burka »V ječi« in žaloigra »Ubogljiva Urška«) ter petje. — V Konjicah po večernicah v prostorih Kmet, podružnice občni zbor čebelarstva in konjiški okraj. Predava g. Jurančič o čebelarstvu in še dva druga govornika o kmetijstvu, da bo za vsakega nekaj. Kdor želi sladkorja za pitje čebel, naj javi število in vrsto plemenjakov in pošlje obenem na račun po 6 K za vsak kg naročenega sladkorja najpozneje do 2. majnika na Časl. Janka, nadučitelja v Žičah p. Loče. — Pri Sv. Duhu na Ostrem Vrhu po sv. maši shod SKZ. Govori urednik Žebot

MALA NAZNANILA.

I. in največja jugoslovanska tovarna za barvanje, kemično čiščenje, pranje in svetlo-likanje perila

barva vodno vsakovrstno blago,

čisti obleke,

pere vsakovrstno perilo, po katero pošlj. brezplač. na dom

svetlo-likanje ovrtnike, za-pestulice, srajce

Josip Reich,

Ljubljana

Tovarna:

Poljanski nasip št. 4.

Podružnica:

Selenburgova ulica 3

Poštna navedila se točno izvršujejo

2 kosi se samenzajata za prase. Fischerg. 9, Maribor. 718

POZOR!

Spalne sobe iz masivnega in dragega lesa, kakor: kuhinjske

oprave lastnega in solidnega izdelka se po ceni prodajajo pri

Mizarški zadrugi

Grajski trg 3, Maribor. 570

Obleke

od preposte do vsakovrstne naj-šeje, domače, dobro in vestno delo, vsake velikosti, izborne kakovosti izdelajo točno in solidno ter prodajo

ALOIZIJ ARBEITER,

Maribor, Dravska ulica št. 15, pri starem mostu.

Greča ovo (24 glav) se samenzajata z govejo živino. Natančnejši podatki se dobe v vojaški realki v Mariboru (pri vodju gospodarstva).

768

Pisalni stroj se kupi. Cenjene ponudbe pod »Stroj« na Anon. ekspedicijsko Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 3/L.

585

Učence za mlin se sprejme takoj v parnem mlinu v Kanji pri Pesnici.

685

Prodaja slo. stenografija, moški in ženski čevlji št. 40, slednji za maso. Grajska ulica 28, (dvo-rišče), Maribor.

760

Hiša s trgovino in poljem v bližini mesta se prodaja. Naslov se izve: Lomšanska cesta 64, Staden-ot pri Mariboru.

761

Kolje, cepljena in očiščena, se po ceni prodajo v Mariboru, Poberška cesta 17.

818

V domobranski vojašnici se prodajo za dobo tega leta. Ustmece ali pisane ponudbe sprejema administrator domobranske vojašnice v Mariboru.

814

Kovaškega učence sprejme takoj Antun Koren, kovaški mojster, Šmiklarič, Hoče.

765

3. in največja jugoslovanska tovarna za barvanje, kemično čiščenje, pranje in svetlo-likanje perila

barva vodno vsakovrstno blago,

čisti obleke,

pere vsakovrstno perilo, po katero pošlj. brezplač. na dom

svetlo-likanje ovrtnike, za-pestulice, srajce

Josip Reich,

Ljubljana

Tovarna:

Poljanski nasip št. 4.

Podružnica:

Selenburgova ulica 3

Poštna navedila se točno izvršujejo

2 kosi se samenzajata za prase. Fischerg. 9, Maribor. 718

POZOR!

Spalne sobe iz masivnega in dragega lesa, kakor: kuhinjske

oprave lastnega in solidnega izdelka se po ceni prodajajo pri

Mizarški zadrugi

Grajski trg 3, Maribor. 570

Obleke

od preposte do vsakovrstne naj-šeje, domače, dobro in vestno delo, vsake velikosti, izborne kakovosti izdelajo točno in solidno ter prodajo

ALOIZIJ ARBEITER,

Maribor, Dravska ulica št. 15, pri starem mostu.

Kdor želi 8 tednov stare prasce kapiti, naj se oglasi v Vreslot ulici 9, Novavas pri Mariboru. 766

Dvoje kolo s mešnim gumijem se prodaja. Kje pove uprava. 807

Pređa se stara in pohištvo. Kje, pove uprava. 808

Dva jesenska prašila se prodajo v Krčevini 158, blizu Wögererja. Maribor. 762

Na prodaj 2 srednje voza pri g. Kartin, trg. Zg. Poljskava. 780

Strešna opeka, cementne cevi in drugo starbno gradivo je na prodaj. Vprašajte: Gartengasse 13, Maribor. 742

Lepa kočija s 4 sedeži in s sedežem za kočijaža, v prav dobrem stanju, tapacirana s barvnim in usnim, streha ameriška, lahka se takoj prodaja za 8500 K na Tesnu 87, pri Mariboru. 761

Kamenji vijaki (Steinschrauben) v celokupni teži 172 kg, 16 m dolgi, 4 K sm. debeli, se po ceni prodajo v Dravski ulici 15/L, vr. 7, Maribor. 763

Kobila, teška, ograke pasmi, brja, 15 post. visoka, ne orarska, 6 let stara, volil sama in gro strogo brez pogreška, preda Marija Kolnik, Stadenot pri Mariboru Okrajna cesta 5. 763

Prodaja se: hišna in kuhinjska pohištva iz orekovga lesa, kakor tudi obleka in perilo, šivalni stroj, blazine iz konjske žime in pod vzglavniki se prodajo ali pa name nja za divila. Koroska cesta 11/L. nadst. Maribor. 749

Prodaja se velika avtija v Rožniku pri Smodejevem vinarstvu, Ka-nica, Maribor. 768

! Več sto kosov !

inozemskega sukna in hlačevine za moške obleke, volne, cefirja in pisane tkanine za ženske obleke, belega in pisane platna, šifonov in raznega drugega blaga je do spelo ter se prodaja po čisto ... nizkih cenah ...

v veletrgovini in razpošiljalnici

R. STERMECKI v Celju

in sicer na drobno v prtiščju, na debelo pa po celem I. nadstropju.

4% posojilo na državne bonove kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Poziv na podpisovanje.

Rešenjem ministrskega sveta z dne 17. grud na pr. leta D. št. 21 pooblaščen sem, da zaključim začasno posojilo po K 200.000.000 na podlagi 40% blagajniških bonov.

Ti bonovi se glasijo za dobo 6 mesecev in bodo v gotovini popolnoma izplačani na dan

3. novembra t. l.

Bonovi so izdani v komadih po 500, 1000, 10000 50000 in 100000 kron in se glase na vplačnika.

Obresti od teh bonov so proste od davka na obresti in rente.

Pri podpisu se mora plačati cela svota po oibitku obresti. Torej:

500 kron vplača se	490 kron
1000 »	980 »
10000 »	9800 »
50000 »	49000 »
100000 »	98000 »

Podpisovanje in vplačilo se začne z dnem 23. malega travna in se končuje z dnem 8. vel. travna t. l.

B novi imajo priznanje popilrne varnosti in so sposobni za kavcije. Z bonom se plača lahko ob času tudi davek.

Za izvršenje celokupne transakcije o plasmanu teh bonov sem pooblastil »Sindi at denarnih zavodov kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev s sedežem v Zagrebu«.

Podpisovanja sprejema Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Mariboru.

V BELGRADU dne 15. sušca 1919

Finančni minister

Kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev:

Dr. M. Ninčič

Odgovorni urednik: Vekoslav Stupan.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu vijudno naznanjam, da sem otvoril s 15. aprilom t. l. v Slovenjgradcu

trgovino z mešanim blagom.

Potrudil se bom slavno občinstvo v vsakem oziru zadovoljiti s točno in solidno postrežbo. Za obilen obisk se najtopleje priporoča

Ivan Rojnik.

Najfinejša moka št. 00 kg 6 K

svinjska mast kg 36 K

se dobi pri tvrdki

M. Berdajs :: Maribor

Sofijin trg. 812

Razpis.

Pri državnem kopališču v Dobrni se oddaja po javnem razpisu za kopališko dobo leta 1919 proti navedenim letnim najemnim zneskom:

1. K. pališka restavracija s stanovanjem ter vsem restavracijskim in kuhinjskim inventarjem za 1200 K.

2. Kopališka kavarna s stanovanjem in delnim inventarjem za 700 K.

Za električno razsvetljavo obratnih in stanovanjskih prostorov je posebej plačati pavšalne zneske in sicer za restavracijo 800 K za sezono.

Navedena najemninska zneska je smatrati za najmanjša ponudnika, vendar poverjeništvu za javna dela pri oddaji ni vezano na najvišje ponudke.

Ponudbe, katere se naj vložijo do dne

30. aprila 1919

pri poverjeništvu za javna dela je poleg ponudbe najemninskega zneska priložiti dokaze: 1. o strokovni usposobljenosti, 2. o narodnosti in 3. o zadostni višini ob. atne glavnice.

Natančnejša pojasnila daje upraviteljstvo kopališča v Dobrni oziroma so tam razvidna, ter se pripominja, da se najemne pogodbe pri primerih na jesen lahko na več let podaljšajo.

V Ljubljani, dne 18. aprila 1919

Poverjeništvu za javna dela.

Prakt. zdravnik

dr. Oskar Ziegler

ordinira od 1. maja 1919 zopet v Ptuj (v Vičovi — Waidach) hiš. šte. 53. 797

Odvetnik

dr. Franjo Lipold

naznanja, da je otvoril svojo

odvetniško pisarno

v Mariboru :: Freihaus ulica 2.

Vse vrste lesa

po najvišjih cenah kupuje

„IMPEX“

ekspozitna in importna družba z o. z.

v Ljubljani

M kloščeva cesta št. 6/II. 776

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem in sploh vsem, ki so našega blagega sina, oziroma brata

Avgusta Črnko,

odmočolca

spremljali dne 21. aprila k zadnjemu počitku, izrekamo najiskrenejšo zahvalo. Posebno se zahvaljujemo njegovemu bivšemu profesorju g. Kocijerju in pevcem za krasno slovo. Njegovim sošolcem ga pa priporočamo v trajen spomin.

V Limbužu, dne 22. aprila 1919.

Obitelj Črnkova.